

ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อผลกระทบทางสังคมกับการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ จังหวัดสตูล

Resident's Attitudes Toward Social Impacts on Tourism Development at Lipe Island, Satun Province

◆ อภาภรณ์ หาैसे

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

Apaporn Hasoh

Student, Master of Arts (Integrated Tourism Management),

Faculty of Tourism Management, National Institute of Development Administration,

E-mail: apaporn.h@gmail.com

◆ กนกกานต์ แก้วนุช

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

Kanokkarn Kaewnuch

Assistant Professor, PhD, Integrated Tourism Management,

Faculty of Tourism Management, National Institute of Development Administration,

E-mail: kkaewnuch@gmail.com

Received: July 20, 2018; **Revised:** July 26, 2018; **Accepted:** August 1, 2018

Abstract

The aim of this research is to examine resident's attitudes toward social impacts on tourism development and to explore their support on tourism development in the area. Lipe island in Satun Province has been selected for this study. The questionnaire was used as an instrument to collect data from 384 samples with were the residents who live on Lipe island. Both descriptive and inferential statistics were used; which consists of percentage, mean, standard deviation and multiple regression analysis.

The results found that the overall of resident's attitudes toward social positive impacts of tourism development were agreed (Mean = 3.93) and overall of resident's attitudes toward social negative impacts of tourism development were agreed (Mean = 3.51). The finding also

revealed that both resident with a positive and negative social impact attitude support the development of tourism on Lipe island.

Keywords: Resident's Attitude, Social Impacts, Tourism Development, Resident's Support for Tourism.

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่เป็นเจ้าบ้านต่อผลกระทบทางสังคมกับการสนับสนุนของประชาชนด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เกาะหลีเป๊ะ จำนวน 384 คน และใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อผลกระทบทางสังคมเชิงบวกจากการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะโดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 3.93) และมีทัศนคติต่อผลกระทบทางสังคมเชิงลบจากการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะโดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 3.51) และพบว่า ประชาชนที่มีทัศนคติต่อผลกระทบทางสังคมทั้งเชิงบวกและเชิงลบฯ นั้นให้การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ

คำสำคัญ : ทัศนคติของประชาชน ผลกระทบทางสังคม การพัฒนาการท่องเที่ยว การสนับสนุนของประชาชน

บทนำ

องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : UNWTO) ได้คาดการณ์แนวโน้มการท่องเที่ยวโลกในปี พ.ศ. 2563 ว่านักท่องเที่ยวจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น โดยจะมีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจำนวน 1,400 ล้านคน และกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมที่เป็นจุดมุ่งหมายปลายทางของการท่องเที่ยว (World Tourism Organization, 2012: 9) ซึ่งจากปริมาณของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นนั้นย่อมส่งผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวทั้งด้านบวกและด้านลบโดยรวม (Postma and Schmuecker, 2017: 144) และในบริบทของประเทศไทยนั้น พบว่า แนวโน้มพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวมีความต้องการที่จะเรียนรู้และต้องการสัมผัสธรรมชาติที่บริสุทธิ์ ซึ่งประเทศไทยมีความพร้อมด้านทรัพยากรพื้นฐานสำหรับการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลในประเทศไทยซึ่งเป็นประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวรู้จักมากที่สุด (Ministry of Tourism and Sports, 2015: 15) และหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงอีกแห่งหนึ่งของประเทศไทย คือ เกาะหลีเป๊ะ (Spot cool Stuff, 2009; National Geographic, 2012 และ Touropia, 2013) ซึ่งมีที่ตั้งอยู่

ทางภาคใต้ของประเทศไทย ในฝั่งทะเลอันดามัน และอยู่ในเขตพื้นที่ของจังหวัดสตูล อีกทั้งยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวชมทัศนียภาพสองสมุทร (Ministry of Tourism and Sports, 2011: 72)

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 จนถึงปัจจุบันพบว่า สื่อต่าง ๆ มีการนำเสนอข่าวในประเด็นปัญหาผลกระทบด้านสังคมมากกว่าประเด็นปัญหาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม โดยประเด็นปัญหาผลกระทบทางสังคมนั้นเกี่ยวข้องกับนายทุนไล่ที่ชาวบ้านเพื่อดำเนินการทางธุรกิจการท่องเที่ยวในเรื่องเอกสารสิทธิ์ที่ดิน ปัญหาการมั่วสุมและสิ่งเสพติดจากแรงงานที่เข้ามาในพื้นที่และจากนักท่องเที่ยว ปัญหาอาชญากรรม (E-library My First Info, 2015) และปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาของเยาวชนในพื้นที่ที่ภาครัฐให้ความสนใจในเรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวมากกว่าการพัฒนาเยาวชน (MGR Online, 2014) และประเด็นปัญหาผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม อาทิเช่น ปัญหาขยะล้นพื้นที่อันเนื่องมาจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นทั้งที่เป็นนักท่องเที่ยวและแรงงาน นักท่องเที่ยวจับปลานิโมซึ่งเป็นเหตุให้ระบบนิเวศทางทะเลถูกทำลาย ปัญหาการรุกล้ำที่ดินอุทยานและปัญหาการรุกล้ำชายหาด

แม้ว่าจะมีการรายงานข่าวเกี่ยวกับผลกระทบดังกล่าว หน่วยงานต่าง ๆ ได้จัดทำโครงการในการแก้ปัญหา แต่โครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นการมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมมากกว่าการแก้ไขปัญหาทางสังคม เช่น โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ในการจัดการขยะเกาะหลีเป๊ะอย่างยั่งยืน (Resource Management for Sustainability (3r) Foundation, 2017) โครงการทำความสะอาดของกลุ่ม “Trash Hero” หรือ “ผู้พิชิตขยะเกาะหลีเป๊ะ” (ASTV MGR, 2014) ที่ร่วมกับกลุ่ม Reef Guardian Thailand โครงการส่งเสริมการสอนภาษาอังกฤษเกาะหลีเป๊ะ (Office of the Royal Development Projects Board, 2009) จะเห็นได้ว่าโครงการต่าง ๆ ที่กล่าวนี้ได้มุ่งเน้นการแก้ปัญหาด้านผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษาผลกระทบทางสังคมที่เกิดจากการพัฒนาการท่องเที่ยวในเกาะหลีเป๊ะ และเพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล (พ.ศ. 2561-2564) ในยุทธศาสตร์ที่ 1 คือ พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน (Planning and Budget Division, 2016: 4) ในการศึกษาครั้งนี้จะเป็นการศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงผลกระทบทางสังคมที่เกิดขึ้นทั้งด้านที่เป็นประโยชน์และด้านที่เป็นปัญหา ซึ่งเป็นผลกระทบทางสังคมที่ได้มาจากการศึกษาทัศนคติของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เกาะหลีเป๊ะ และศึกษาการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวของประชาชนในพื้นที่ เพราะการมีส่วนร่วมของชุมชนเจ้าบ้านเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญของการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (United Nations Environment Programme & World Tourism Organization, 2005 : 11)

วัตถุประสงค์งานวิจัย

เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อผลกระทบทางสังคมและการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

องค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการการท่องเที่ยวสามารถนำข้อมูลจากผลการศึกษาที่ได้ไปประกอบการพิจารณาหาแนวทางในการจัดการ แก้ไข พัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะที่เหมาะสมต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านพื้นที่ : พื้นที่เกาะหลีเป๊ะ ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ในพื้นความยาวที่จากหัวเกาะถึงท้ายเกาะประมาณ 3 กิโลเมตร

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร : ประชาชนที่อยู่อาศัยในพื้นที่เกาะหลีเป๊ะ

กลุ่มตัวอย่าง : ประชาชนที่อยู่อาศัยในพื้นที่เกาะหลีเป๊ะจำนวน 384 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา : ผู้วิจัยทำการศึกษาทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ (Attitude) แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบทางสังคมจากการพัฒนาการท่องเที่ยว (Social Impacts of Tourism Development) แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ/ พฤติกรรมของเจ้าบ้าน (Host Attitudinal/Behavioral) ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม (Social Exchange Theory) และทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs)

ขอบเขตด้านเวลา : ระยะเวลาในดำเนินการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่าง เดือนมีนาคม พ.ศ. 2560 ถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2560

ทบทวนวรรณกรรม

ทัศนคติหลายอย่างช่วยให้เข้าใจโลกและสภาพแวดล้อม ได้เรียนรู้ และเข้าใจการกระทำของบุคคลในสังคม สามารถอธิบายและคาดคะเนการกระทำของตนเองและบุคคลอื่น โดยทัศนคติจะถูกนำมาใช้เป็นที่ประหมื่นและทำความเข้าใจกับสิ่งที่มีหมายถึง ผลจากการประหมื่นนำมาเป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเป็นตัวกำหนดขอบเขตแนวทางในการอ้างอิงเพื่อหาทางแก้ไข ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดให้สิ่งที่ทัศนคติหมายถึง คือ ผลกระทบของการท่องเที่ยว

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารายละเอียดของผลกระทบทางสังคมจาก Personal Social and Humanities Education Section Education Bureau (2009) Deery et al. (2012) and Tovar & Lockwood (2008) ที่ได้รวบรวมรายการผลกระทบทางสังคมจากการพัฒนาการท่องเที่ยวในการศึกษาของนักวิชาการจำนวนมาก และผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกและสรุปรายการผลกระทบทางสังคมของการท่องเที่ยวออกเป็นสองมิติ คือ ผลกระทบทางสังคมเชิงบวกและผลกระทบทางสังคมเชิงลบที่มีความเหมาะสมกับบริบทของพื้นที่กรณีศึกษาของการวิจัยในครั้งนี้ และทำการจัดกลุ่มตามการจัดกลุ่มของ Tovar & Lockwood (2008) ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ โอกาส และสิ่งแวดล้อม

การศึกษาทัศนคติกับการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวนั้นมีกรอบแนวคิดหนึ่งที่สอดคล้องเพื่อวิเคราะห์ทัศนคติและพฤติกรรมของประชาชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเป็นกลไกแนวคิดที่ตีความทัศนคติของสมาชิกในชุมชนเจ้าบ้านที่มีต่อการท่องเที่ยวที่ถูกพัฒนาขึ้นโดย Bjorklund & Philbrick (1972) โดยใช้เมทริกซ์ที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงจากพฤติกรรม ซึ่ง Butler (1974) ได้พยายามที่จะอธิบายและจัดหมวดหมู่ด้านทัศนคติและพฤติกรรมตอบสนองของชุมชนเจ้าบ้านต่อการท่องเที่ยว ด้วยเหตุนี้จึงมีการจัดกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่ม (Griffin, 2013 : 148) ได้แก่ 1) Active-positive คือ มีการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างแข็งขัน 2) Active-negative คือ มีการเป็นปรปักษ์ต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างแข็งขัน 3) Passive-positive คือ มีการตอบรับและสนับสนุนด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเพียงเล็กน้อย และ 4) Passive-negative คือ มีการตอบรับเพียงเล็กน้อยแต่เป็นปรปักษ์ต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว

ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม เป็นทฤษฎีที่นักวิจัยหลายท่านนำมาประยุกต์ใช้มากที่สุดเพื่อทำความเข้าใจทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยนักวิจัยหลายท่านระบุว่า การรับรู้ผลกระทบที่มาจากการท่องเที่ยวเป็นตัวแปรหลักในการอธิบายทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการท่องเที่ยว (Prayag et al., 2013 : 630) Ap (1992) ได้สรุปว่า เมื่อการแลกเปลี่ยนทรัพยากรนั้นสูงสำหรับเจ้าบ้านไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ของการแลกเปลี่ยนที่สมดุลและไม่สมดุล ผลกระทบของการท่องเที่ยวจะถูกมองว่าเป็นผลกระทบเชิงบวก และหากการแลกเปลี่ยนทรัพยากรนั้นต่ำผลกระทบของการท่องเที่ยวจะถูกมองว่าเป็นผลกระทบเชิงลบ และหากมีการรับรู้ผลกระทบเชิงบวกมากกว่าผลกระทบเชิงลบ ประชาชนมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว (Lee, 2013 : 38) ดังนั้น ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมจึงถูกทดสอบว่าเป็นกรอบทฤษฎีที่นักวิจัยใช้เพื่ออธิบายทัศนคติของประชาชนที่มีต่อผลกระทบของการท่องเที่ยว (McGehee & Andereck, 2004 : 133) และมีอิทธิพลต่อการสนับสนุนการท่องเที่ยว (Choi & Murray, 2010 : 575; Gursoy et al., 2010 : 390; Nunkoo & Ramkissoon, 2012 : 262 - 264)

นอกจากนี้ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) ได้ถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางในวรรณกรรมการท่องเที่ยวเพื่อใช้อธิบายความต้องการเจ้าบ้าน ซึ่งความต้องการของมนุษย์นั้นเป็นไปตามลำดับขั้นความสำคัญจากระดับต่ำสุดไปยังระดับสูงสุด 5 ระดับ (Maslow, 1954 อ้างถึงใน Beeton 2006: 35-36) ได้แก่ 1) ความต้องการทางร่างกายหรือสรีระ (Physiological Needs) หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกายที่จำเป็นสำหรับมีชีวิตอยู่ 2) ความต้องการความมั่นคงและปลอดภัย (Safety Needs) หมายถึง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ 3) ความต้องการความรักและความผูกพัน (Love and Belonging Needs) หมายถึง ความปรารถนาที่จะให้เป็นที่รักของผู้อื่น 4) ความต้องการการยกย่อง (Esteem Needs) หมายถึง ความต้องการที่จะประสบผลสำเร็จ และ 5) ความต้องการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองให้สมบูรณ์ (Need for Self-actualization) หมายถึง ความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่ชัดเนื่องจากในพื้นที่ที่ศึกษามีประชากรแฝงจำนวนมากและไม่มีการเก็บบันทึกข้อมูลด้านประชากรแฝง ผู้วิจัยจึงใช้หลักการกำหนดกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่ไม่ทราบจำนวนประชากร (Infinite Population) (Silpcharu, Thanin, 2014: 45) และได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 384.16 หรือ 384 ราย (ระดับความเชื่อมั่น 95%) และการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องมีอายุ 18 ปีขึ้นไปเนื่องจากผู้วิจัยได้มองเห็นว่าผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปนั้นมีวิจรรย์ญาณที่เหมาะสมต่อการตอบแบบสอบถามของงานวิจัยในครั้งนี้ โดยอ้างถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา ๙๕ ระบุว่า บุคคลผู้มีคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี นั้นหมายความว่า ผู้ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปนั้นมีวิจรรย์ญาณในการพิจารณาพิเคราะห์ในการเลือกผู้แทนราษฎรซึ่งการเลือกตั้งนั้นส่งผลในระดับชาติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงถือว่าบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปนั้นสามารถวิเคราะห์ถึงผลกระทบทางสังคมที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาการท่องเที่ยวได้

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยหน่วยประชากรในแต่ละชั้นภูมิจะมีลักษณะเหมือนกัน (Homogeneous) แล้วสุ่มอย่างง่ายเพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มประชากร ในการแบ่งกลุ่มประชากรนั้นเป็นข้อมูลที่ได้จากการสอบถามผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 7 ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย และเลขาของกลุ่มผู้ประกอบการเกาะหลีเป๊ะ เกี่ยวกับลักษณะกลุ่มประชากรในพื้นที่ซึ่งเป็นจำนวนประชากรโดยประมาณ (รวมผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี)

ตารางที่ 1.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรจำแนกตามการประกอบอาชีพ	จำนวนประชากรจริงโดยประมาณ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
พนักงาน	350	90
เจ้าของธุรกิจ	250	75
ผู้ประกอบการเรือหางยาว	250	75
แม่บ้าน	300	90
อาชีพอื่น ๆ	150	54
รวม	1,250	384

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม (Questionnaire) มี 3 ส่วน ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (เพศ อายุ การจบการศึกษา และรายได้) ทศนคติที่มีต่อผลกระทบทางสังคมจากการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ (ผลกระทบทางสังคมฯ เชิงบวกในมิติสภาพแวดล้อมทางสังคม 3 ข้อ มิติเศรษฐกิจ 6 ข้อ มิติโอกาส 9 ข้อ และมิติสิ่งแวดล้อม 1 ข้อ และผลกระทบทางสังคมฯ เชิงลบในสภาพแวดล้อมทางสังคม 7 ข้อ

มิติเศรษฐกิจ 6 ข้อ มิติโอกาส 3 ข้อ มิติ และมิติสิ่งแวดล้อม 2 ข้อ และการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ 5 ระดับ (ให้ความร่วมมือเต็มที่ ให้ความร่วมมือเพียงเล็กน้อย ไม่มีปฏิกริยาใด ๆ ให้ความร่วมมือต่อต้านการพัฒนา) โดยแบบสอบถามนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน (IOC = 0.69) และนำแบบสอบถามไปทดสอบก่อนนำไปใช้จริง (Pre – test) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม ($\alpha = 0.73$)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ก่อนการลงพื้นที่เก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ติดต่อขอความอนุเคราะห์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ดูแลพื้นที่เกาะหลีเป๊ะในการดูแลอำนวยความสะดวกและชี้แจงขอความร่วมมือจากประชาชนในการตอบแบบสอบถาม

ในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยมีผู้ช่วยนักวิจัยจำนวน 2 ท่าน ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาในครั้งนี้ และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อคำถามในแบบสอบถามเป็นอย่างดี ลงพื้นที่เก็บข้อมูลพร้อมกับผู้วิจัย โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) และสอบถามความสมัครใจในการตอบแบบสอบถาม (ผู้เก็บข้อมูลเป็นผู้บันทึกข้อมูลหรือกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตัวเอง) พร้อมทั้งชี้แจงว่าข้อมูลที่ได้นี้จะถูกเก็บเป็นความลับและจะไม่ส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือการดำเนินชีวิต โดยให้ผู้เก็บข้อมูล 1 ท่านแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างครั้งละไม่เกิน 3 คน เพื่อการดูแลอย่างทั่วถึงในการอธิบายข้อคำถามที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เข้าใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้

1. ใช้สถิติร้อยละ (Percentage) สำหรับอธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับอธิบายเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อผลกระทบทางสังคมจากการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ
3. ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) สำหรับอธิบายทัศนคติของประชาชนที่มีต่อผลกระทบทางสังคมที่ส่งผลต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายและเพศหญิงที่มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน (เพศชายคิดเป็นร้อยละ 50.3 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 49.7) โดยส่วนใหญ่มีช่วงอายุเฉลี่ย 26–33 ปี (คิดเป็นร้อยละ 35.9) รองลงมาคือช่วงอายุ 34 – 41 ปี (คิดเป็นร้อยละ 33.1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (คิดเป็นร้อยละ 44.5) รองลงมาคือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (คิดเป็นร้อยละ 16.9) และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นั้นมีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท (คิดเป็นร้อยละ 35.2) รองลงมาคือ 5,0001 – 15,000 บาท (คิดเป็นร้อยละ 31.1)

ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อผลกระทบทางสังคมจากการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ

ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อผลกระทบทางสังคมเชิงบวกจากการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ โดยรวม อยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 3.93) โดยผลกระทบทางสังคมเชิงบวกๆ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบริการด้านการเดินเรือที่มีในพื้นที่ที่มีความหลากหลายและคุณภาพและมีความปลอดภัยมากขึ้น อยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 4.36) ซึ่งหมายถึง การพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะที่เกิดขึ้นนั้นส่งผลให้เกิดการบริการด้านการเดินเรือที่มีในพื้นที่นั้นมีความหลากหลาย มีคุณภาพ และมีความปลอดภัยมากขึ้น

ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อผลกระทบทางสังคมเชิงลบจากการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ โดยรวม อยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 3.51) โดยผลกระทบทางสังคมเชิงลบๆ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัญหาด้านการจัดการขยะ อยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 4.03) ซึ่งหมายถึงการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะที่เกิดขึ้นนั้นส่งผลให้เกิดปัญหาด้านการจัดการขยะ

การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ

ประชาชน (กลุ่มตัวอย่าง) ให้ความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่มากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ 61.50) รองลงมา คือ ไม่มีปฏิกิริยาใด ๆ ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว (คิดเป็นร้อยละ 20.3) และให้ความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพียงเล็กน้อย (คิดเป็นร้อยละ 18.2) ตามลำดับ และจากการศึกษาไม่พบว่า ประชาชน (กลุ่มตัวอย่าง) ไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้านการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 1.2 สรุปผลการค้นหาตัวแปรพยากรณ์ที่ดี (ผลกระทบทางสังคมเชิงบวก)

โมเดล	R	R ²	Adjusted R ²	Std. Error of the Estimate	F	Sig. F
3	0.858	0.736	0.734	0.416	352.609	0.000

โมเดล 3: (Constant), SociooppPositive (ผลกระทบทางสังคมเชิงบวก มิติโอกาส),

SocioecoPositive (ผลกระทบทางสังคมเชิงบวก มิติเศรษฐกิจ),

SociosocPositive (ผลกระทบทางสังคมเชิงบวก มิติสภาพแวดล้อมทางสังคม)

ตัวแปรเกณฑ์ : OverallSp (ผลกระทบทางสังคมเชิงบวกโดยรวม)

ทัศนคติที่มีต่อผลกระทบทางสังคมเชิงบวกๆ ในมิติโอกาส มิติเศรษฐกิจ และมิติสภาพแวดล้อมทางสังคมนั้นส่งผลต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ โดยตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 ตัวมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุน การพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะในระดับสูง คือ 0.858 ตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมดมีอำนาจในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 73.6 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ 0.416

ตารางที่ 1.3 สรุปผลการค้นหาตัวแปรพยากรณ์ที่ดี (ผลกระทบทางสังคมเชิงลบ)

โมเดล	R	R ²	Adjusted R ²	Std. Error of the Estimate	F	Sig. F
4	0.894	0.799	0.797	0.363	377.135	0.000

โมเดล 4: (Constant), SocioecoNegative (ผลกระทบทางสังคมเชิงลบ มิติเศรษฐกิจ),

SociooppNegative (ผลกระทบทางสังคมเชิงลบ มิติโอกาส),

SociosocNegative (ผลกระทบทางสังคมเชิงลบ มิติสภาพแวดล้อมทางสังคม),

SocioenvNegative (ผลกระทบทางสังคมเชิงลบ มิติสิ่งแวดล้อม)

ตัวแปรเกณฑ์ : OverallSn (ผลกระทบทางสังคมเชิงลบโดยรวม)

ทัศนคติที่มีต่อผลกระทบทางสังคมเชิงลบๆ ในมิติสภาพแวดล้อมทางสังคม มิติเศรษฐกิจ มิติโอกาส และมิติสิ่งแวดล้อมนั้นส่งผลต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ โดยตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 ตัวมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะในระดับสูง คือ 0.894 ตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมดมีอำนาจในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 79.9 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ 0.36

จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อผลกระทบทางสังคมที่ส่งผลต่อการสนับสนุน (พฤติกรรมของเจ้าบ้าน) การพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะในปัจจุบัน พบว่า ทัศนคติที่มีต่อผลกระทบทางสังคมเชิงลบๆ ในมิติโอกาส มิติเศรษฐกิจ และมิติสภาพแวดล้อมทางสังคมนั้นส่งผลต่อการสนับสนุน (พฤติกรรมของเจ้าบ้าน) การพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะในปัจจุบัน และทัศนคติที่มีต่อผลกระทบทางสังคมเชิงลบๆ ในมิติเศรษฐกิจ มิติโอกาส มิติสภาพแวดล้อมทางสังคม และมิติสิ่งแวดล้อมนั้นส่งผลต่อการสนับสนุน (พฤติกรรมของเจ้าบ้าน) การพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะในปัจจุบัน

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ที่ให้ความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวขึ้นโดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ต้องการให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวมากขึ้นเพราะอยากมีรายได้เพิ่มขึ้น ในส่วนของผู้ที่ไม่มีปฏิกิริยาใด ๆ ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวขึ้นโดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า พวกเขาดำเนินชีวิตตามปกติแต่ไม่ได้เข้าไม่มีส่วนร่วมใด ๆ ในการประชุมต่าง ๆ แต่ถ้าหากมีการเข้ามาร้องขอความช่วยเหลือหรือขอความร่วมมือก็ยินดีให้ความช่วยเหลือและให้ความร่วมมือ

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษา พบว่า ทัศนคติที่มีต่อผลกระทบทางสังคมเชิงลบๆ ในมิติโอกาส มิติเศรษฐกิจ และมิติสภาพแวดล้อมทางสังคมนั้นส่งผลต่อการสนับสนุน (พฤติกรรมของเจ้าบ้าน) การพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Nunkoo & So (2016) ที่ศึกษาเรื่อง Residents' Support for Tourism: Testing Alternative Structural Models พบว่า การรับรู้ของประชาชนด้าน

ผลกระทบเชิงบวกของการท่องเที่ยวถูกพบว่าเป็นตัวคาดการณ์การสนับสนุนของประชาชน ในโมเดลที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ การสนับสนุนของประชาชนเพื่อการท่องเที่ยวได้รับอิทธิพลจากการรับรู้ผลกระทบเชิงบวก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Rasoolimanesh, Jaafar, Kock, & Ramayah (2015) ที่ศึกษาเรื่อง A Revised Framework of Social Exchange Theory to Investigate the Factors Influencing Residents' Perceptions พบว่า การรับรู้เชิงบวกของประชาชนส่งผลเชิงบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญ โดยประชาชนที่มีการรับรู้เชิงบวกมีความเต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวและโปรแกรมการอนุรักษ์ในพื้นที่มรดกโลกเล็งกอง (Archaeological Heritage of the Lengsong Valley) พวกเขาเต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว นอกจากนี้ผลการศึกษาค้างนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Lee (2013) ที่ศึกษาเรื่อง Influence Analysis of Community Resident Support for Sustainable Tourism Development พบว่า ตัวแปรผลประโยชน์ (ผลกระทบเชิงบวก) ที่รับรู้เป็นตัวแปรเชิงบวกด้านการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่เชื่อว่าการท่องเที่ยวมีผลกระทบทางสังคมวัฒนธรรมเชิงบวกมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Long & Kayat (2011) ที่ได้ศึกษาเรื่อง Residents' perceptions of Tourism Impact and their Support for Tourism Development: The Case Study of Cuc Phuong National Park, Ninh Binh province, Vietnam โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ตรวจสอบทัศนคติของประชาชนในอุทยานแห่งชาติคุกเฟื่อง (Cuc Phuong National Park) ด้านผลกระทบของการท่องเที่ยวและการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ของพวกเขา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เชื่อว่าการท่องเที่ยวมีผลกระทบทางสังคมวัฒนธรรมเชิงบวกมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว ผลการศึกษาทั้งหมดที่กล่าวมานั้นอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม (Ap, 1992) ที่ว่า หากประชาชนมีการรับรู้ผลกระทบเชิงบวกมากกว่าผลกระทบเชิงลบ ประชาชนมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว (Dyer et al., 2007 : 419 - 420; Gursoy, Chi, & Dyer, 2010 : 390; Ko & Stewart, 2002 : 528 -529 และ Lee, 2013 : 38)

จากผลการศึกษา พบว่า ทัศนคติที่มีต่อผลกระทบทางสังคมเชิงลบฯ ในมิติสภาพแวดล้อมทางสังคม มิติเศรษฐกิจ มิติโอกาส และมิติสิ่งแวดล้อมนั้นส่งผลต่อการสนับสนุน (พฤติกรรมของเจ้าบ้าน) การพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ ผลการศึกษาดังกล่าวนั้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Haralambopoulos & Pizam (1996 : 522) ที่ระบุว่า ประชาชนที่มีการรับรู้เชิงลบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจน้อย ประชาชนเหล่านี้ยังคงชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวในปัจจุบันและยังคงสนับสนุนการท่องเที่ยวในอนาคต เนื่องจากประชาชนเหล่านี้คาดหวังผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจในอนาคต แต่ผลการศึกษาครั้งนี้นั้นไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Rasoolimanesh, Jaafar, Kock, & Ramayah (2015) ที่ศึกษาเรื่อง A Revised Framework of Social Exchange Theory to Investigate the Factors Influencing Residents' Perceptions พบว่า ประชาชนที่มีการรับรู้เชิงลบมากกว่านั้นไม่เต็มใจที่จะมีส่วนร่วม

ในกิจกรรมการอนุรักษ์ และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Lee (2013) ที่ศึกษาเรื่อง Influence Analysis of Community Resident Support for Sustainable Tourism Development พบว่า การรับรู้ผลเสีย (ผลกระทบเชิงลบ) เป็นตัวแปรเชิงลบด้านการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ส่วนผลการศึกษาในครั้งนี้ว่า ทักษะที่มีต่อผลกระทบทางสังคมเชิงลบฯ ในมิติสภาพแวดล้อมทางสังคม มิติเศรษฐกิจ มิติโอกาส และมิติสิ่งแวดล้อมนั้นส่งผลต่อการสนับสนุน (พฤติกรรมของเจ้าบ้าน) การพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะนั้นเป็นปรากฏการณ์ที่เป็นไปได้ภายใต้ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) ในขั้นที่ 1 ที่ว่า ความต้องการทางร่างกายหรือสรีระ (Physiological Needs) หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกายที่จำเป็นสำหรับมีชีวิตอยู่ ดังนั้นถึงแม้ว่าประชาชนที่ตอบแบบสอบถามบนเกาะหลีเป๊ะที่มีทัศนคติต่อผลกระทบทางสังคมเชิงลบโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย แต่ประชาชนเหล่านี้ให้การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ เป็นเพราะประชาชนเหล่านี้ยังพึ่งพาการท่องเที่ยวในการหารายได้ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต ทั้งนี้ผลการศึกษาที่ว่าทัศนคติที่มีต่อผลกระทบทางสังคมเชิงลบฯ ในมิติสภาพแวดล้อมทางสังคม มิติเศรษฐกิจ มิติโอกาส และมิติสิ่งแวดล้อมนั้นส่งผลต่อการสนับสนุน (พฤติกรรมของเจ้าบ้าน) การพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะนั้นไม่สอดคล้องกับแนวคิด ทักษะ/ พฤติกรรมของเจ้าบ้าน (Host Attitudinal/ Behavioural) ของ Bjorklund & Philbrick (1972) ที่ Butler (1974) ได้พยายามที่จะอธิบายและจัดหมวดหมู่ด้านทัศนคติและพฤติกรรมตอบสนองของชุมชนเจ้าบ้านต่อการท่องเที่ยวไว้ว่า Active-negative หมายถึง ประชาชนมีทัศนคติเชิงลบต่อการท่องเที่ยว และเป็นปรปักษ์ต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างแข็งขัน และ Passive-negative หมายถึง ประชาชนมีทัศนคติเชิงลบต่อการท่องเที่ยวและมีการตอบรับเพียงเล็กน้อยแต่เป็นปรปักษ์ต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากผลการศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อผลกระทบทางสังคมกับการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ จังหวัดสตูล” จะเห็นได้ว่าทั้งประชาชนที่มีทัศนคติต่อผลกระทบทางสังคมเชิงบวกและเชิงลบจากการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะนั้นล้วนให้การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว องค์กรหรือหน่วยงานที่มีบทบาทในการดำเนินการการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะควรให้ความสำคัญกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลกระทบทางสังคมเชิงบวกและเชิงลบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ และนำความคิดเห็นเหล่านั้นเข้าสู่การพิจารณาในขั้นตอนก่อนการดำเนินการด้านการท่องเที่ยว และต้องคำนึงถึงการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ เพราะการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญของการดำเนินการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (United Nations Environment Programme & World Tourism Organization, 2005 : 11)

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว ควรมุ่งเน้นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษานั้นจะให้การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างไร หรือเต็มใจในการมีส่วนร่วมในขั้นตอนใดของการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

References

- Ap, J. (1992). *RESIDENTS' PERCEPTIONS ON TOURISM IMPACTS*. *Annals of Tourism Research*, 19, 665–690.
- ASTV MGR. (2014). *Travel Trail "Trash Hero Thailand" Conqueror of Koh Lipe*. Retrieved from <http://www.manager.co.th/FeelGood/ViewNews.aspx?NewsID=9570000123474> on 8th April 2015. (in Thai)
- Beeton, S. (2006). *Community development through tourism*. Coolingwood, Australia: Landlinks
- Bjorklund, E. M., & Philbrick, A. K. (1972). *Spatial configurations of mental process*. London.
- Butler, R. W. (1974). "Tourism as an agent of social change." *Annals of Tourism Research*, 2, 100–111.
- Choi, H. C., & Murray, I. (2010). *Resident attitudes toward sustainable community tourism*. *Journal of Sustainable Tourism*, 18(4), 575–594.
- Deery, M., Jago, L., & Fredline, L. (2012). *Rethinking social impacts of tourism research: A new research agenda*. *Tourism Management*, 33(2012).
- Dyer, P., Gursoy, D., Sharma, B., & Carter, J. (2007). *Structural modelling of resident perceptions of tourism and associated development on the Sunshine Coast*. Australia. *Tourism Management*, 28(2), 409–422.
- E-library My First Info. (2015). *Search News Lipe*. Retrieved from <http://www.myfirstinfo.com/thaidata/news/default.aspx> on 8th April 2015. (in Thai)
- Griffin, J. (2013). *Local Residents' Responses to Tourism as a Framework to Understand Hosts' Responses to Short-Term Missions*. *The Asbury Journal*, 68(2), 134–159.
- Gursoy, D., Chi, C. G., & Dyer, P. (2010). *Locals' Attitudes toward Mass and Alternative Tourism: The Case of Sunshine Coast, Australia*. *Journal of Travel Research*, 49(3), 381–394.
- Haralambopoulos, N., & Pizam, A. (1996). *Perceived Impacts of Tourism: The Case of Samos*. *Annals of Tourism Research*, 23(3), 503–526.
- Ko, D. W., & Stewart, W. P. (2002). *A structural equation model of residents' attitudes for tourism development*. *Tourism Management*, 23(5), 521–530.

- Lee, T. H. (2013). *Influence analysis of community resident support for sustainable tourism development*. *Tourism Management*, 34, 37–46.
- Long, P. H., & Kayat, K. (2011). *Residents' perceptions of tourism impact and their support for tourism development: the case study of Cuc Phuong National Park, Ninh Binh province, Vietnam*. *European Journal of Tourism Research*, 4(2), 123–146.
- Maslow, A. H. (1954). *Motivation and personality* ([1st ed.]). New York: Harper.
- McGehee, N. G., & Meares, A. C. (1998). *A case study of three tourism-related craft marketing cooperatives in Appalachia: Contributions to community*. *Journal of Sustainable Tourism*, 6(1), 4–25.
- MGR Online. (2014). *Native teacher implore all sector focus on student more than island development*. Retrieved from <http://www.manager.co.th/south/ViewNews.aspx?NewsID=9570000104160> on 8th April 2015. (in Thai)
- Ministry of Tourism and Sports. (2011). *The national development plan for tourism 2012-2016*. Ministry of Tourism and Sports. (in Thai)
- Ministry of Tourism and Sports. (2015). *Thailand Tourism Strategy 2015-2017*. Ministry of Tourism and Sports. (in Thai)
- National Geographic. (2012). *Best Trips 2012*. Retrieved from <http://www.nationalgeographic.com/travel/best-trips-2012/> on 8th of April, 2016
- Nunkoo, R., & So, K. K. F. (2016). *Residents' Support for Tourism: Testing Alternative Structural Models*. *Journal of Travel Research*, 55(7), 847– 861.
- Office of the Royal Development Projects Board. (2009). *English Language Promotion Program on Koh Lipe*. Retrieved from <http://km.rdpb.go.th/Project/View/8425> on 8th April 2015. (in Thai)
- Personal Social and Humanities Education Section Education Bureau. (2009). *Manual on Module I Introduction to Tourism*. Hongkong.
- Planning and Budget Division. (2016). *Development Strategies of Local Administration, Satun Province (2018-2021)*. Satun Provincial Administrative Organization. (in Thai)
- Pratkanis, A. R., Breckler, S. J., & Greenwald, A. G. (1989). *Attitude Structure and Function*. New Jersey: LAWRENCE ERIBAUM ASSOCIATES.

- Prayag, G., Hosany, S., & Odeh, K. (2013). *The Role of Tourists' Emotional Experience and Satisfaction in Understanding Behavioral Intentions*. Journal of Destination Marketing & Management. Retrieved from <https://doi.org/http://dx.doi.org/10.1016/j.jdmm.2013.05.001>, 17.03.2014 on 8th of April, 2016
- Postma A. and Schmuecker D., (2017) “*Understanding and overcoming negative impacts of tourism in city destinations: conceptual model and strategic framework*”, Journal of Tourism Futures, 3(2), 144-156,
- Rasoolimanesh, S. M., Jaafar, M., Kock, N., & Ramayah, T. (2015). *A revised framework of social exchange theory to investigate the factors influencing residents' perceptions*. Tourism Management Perspectives, 16(2015), 335–345.
- Resource Management for Sustainability (3r) Foundation. (2017). *The project was initiated by Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn, Sustainable waste management in Koh Lipe*. Retrieved from http://www.3rfoundation.or.th/SOCIAL_ACTIVITIES/PROJECT/ROYAL_PROJECT/detail/185/ on 8th April 2015. (in Thai)
- Spot cool Stuff. (2009). *Thailand's Best Islands*. Retrieved from <http://travel.spotcoolstuff.com/thailand/best-islands#lipe> on 8th of April, 2016
- Silpcharu, Thanin. (2014). *Statistical analysis and research with SPSS and AMOS (15th edition)*. Bangkok: Business R&D.
- Touropia. (2013). *10 Best Islands in Thailand*. Retrieved from <http://www.touropia.com/best-islands-in-thailand/> on 8th of April, 2016
- Tovar, C., & Lockwood, M. (2008). *Social impacts of tourism: an Australian regional case study*. International Journal of Tourism Research, 10(4), 365–378.
- United Nations Environment Programme, & World Tourism Organization. (2005). *MAKING TOURISM MORE SUSTAINABLE: A GUIDE FOR POLICY MAKERS*. Retrieved from <http://www.unep.fr/shared/publications/pdf/DTIx0592xPA-TourismPolicyEN.pdf> on 20th of May, 2016

Aaporn Hasoh, Graduated Bachelor of Business Administration (Global Management of the Tourism and Hospitality), Suratthani Rajabhat University, Student, Master of Arts (Integrated Tourism Management), Faculty of Tourism Management, National Institute of Development Administration.

Assistant Professor, Kanokkarn Kaewnuch, Ph.D., Ph.D. in Tourism Management Bournemouth University, England, Currently holding the position Assistant to the President for International Affairs and holds the position of Lecturer in Integrated Tourism Management, Faculty of Tourism Management, National Institute of Development Administration.